

บทที่ ๑

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วิทยานิพนธ์ เป็นการ เสนอรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างละเอียดถี่ถ้วนซึ่งครอบคลุม
 ประถมด้วยความคิดและข้อ เสนอแนะซึ่งมีลักษณะแตกต่างจากการ เขียนบทความหรือรายงาน
 ห้วนไป ทั้งวิธีการเสนอเรื่อง การลำดับเนื้อความและส่วนวนโวหารการศึกษาในค่านวิทยานิพนธ์
 นี้มุ่งที่จะเปิดสอนให้นักศึกษาได้รู้จักใช้วิธีการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ มีระเบียบโดยเฉพาะส่งเสริมให้
 สามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างวิจิตรและถูกต้อง สำหรับการค้นคว้าวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่มีลักษณะ
 การเสนอ เป็นข้อเท็จจริงจากการศึกษาค้นคว้าวิจัย เป็นสำคัญ เพราะการวิจัยนั้นเป็นการหาเหตุผล
 ให้ได้หลักวิชาการอันแน่นอนว่า ถ้ามีเหตุผลอย่างนี้จะมีผลอย่างไร ค้นคว้าหาทางปรับปรุง
 ทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งที่ค้นพบใหม่ๆ ให้เป็นประโยชน์ยิ่งขึ้น เพื่อเผยแพร่ความรู้ที่ค้นพบให้กว้าง
 ขวาง^๑ และผู้ทำการวิจัยจะต้องสนใจผลงานของผู้อื่นด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลงานที่เกี่ยวข้อง
 กับเรื่องของผู้วิจัยต้องการศึกษา เอกสารหรือผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอาจทำให้ทราบเหตุผลเบื้องต้นหลัง
 ปัญหาหรือปัญหาที่กำลังศึกษาอยู่เป็นผล เนื่องจากเหตุผลใด นอกจากนี้ยังทำให้ทราบว่าในทางที่
 ผู้วิจัยกำลังศึกษาอยู่มีเรื่องใดที่มีผู้ใดทำการศึกษาไว้แล้ว และเรื่องใดที่ยังไม่มีผู้ศึกษาเลย
 ผู้วิจัยอาจจะได้แนวทางในการวิจัยจากผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แนวความคิดในการตั้ง
 สมมติฐาน และได้ข้อสงสัยที่กำลังศึกษาอยู่ ทั้งอาจได้แนวความคิดในการอภิปรายผลการวิจัย
 ข้อเสนอแนะหรือเพื่อหาทางในการวิจัยต่อไปก็ได้อีก^๒

^๑สมพงษ์ เกษมสิน, ข้อแนะนำในการเขียนรายงาน ภาคนิพนธ์ และวิทยานิพนธ์
 กรุงเทพมหานคร: ไทโยริชานาพานิช, 2521.

^๒ประคอง กรวรรณสุต, สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ กรุงเทพมหานคร:
 ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

สำหรับวิทยานิพนธ์สาขาวิชาโสตทัศนศึกษาที่ผู้จะทำการวิจัยต้องการศึกษาหาข้อมูลหรือศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย จำนวนทั้งหมดนับตั้งแต่หน่วยวิชาโสตทัศนศึกษาเริ่มรับนิสิตเข้าศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิตศึกษาปีการศึกษา 2504¹ จนถึงปีการศึกษา 2523 มีจำนวน 300 ฉบับ โดยเริ่มมีผู้ทำวิทยานิพนธ์สำเร็จรุ่นแรกเมื่อปีการศึกษา 2506 วิทยานิพนธ์เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาโสตทัศนศึกษา การวิจัยทางโสตทัศนศึกษามีความสำคัญและเป็นสิ่งจำเป็นในการที่จะส่งเสริมวิชาการทางโสตทัศนศึกษาให้เจริญก้าวหน้า การวิจัยหรือการทำวิทยานิพนธ์ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ๆ ช่วยให้มีพัฒนาการทางวิชาการ ผลการวิจัยสามารถนำมาใช้ในการแก้ปัญหาหรือปรับปรุงงานด้านโสตทัศนศึกษาและงานด้านอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาวิจัยทางโสตทัศนศึกษาดังกล่าว จึงได้ทำการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาโสตทัศนศึกษาขึ้น โดยศึกษาวิทยานิพนธ์ของผู้ที่สำเร็จการศึกษาไปแล้ว โดยนำวิทยานิพนธ์ตั้งแต่แรกเริ่มปีการศึกษา 2506 ถึงปีการศึกษา 2523 รวมทั้งสิ้น 300 ฉบับ ผลที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะพัฒนาการวิจัยทางโสตทัศนศึกษาให้ดียิ่งขึ้นไป ซึ่งจะยังผลให้งานโสตทัศนศึกษา ตลอดจนเรื่องอื่นๆที่เกี่ยวข้อง มีการพัฒนาการตามไปด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาขอบเขตหัวข้อและเนื้อเรื่องวิทยานิพนธ์ซึ่งแบ่งตามลักษณะการวิจัยทางโสตทัศนศึกษา

¹สัมภาษณ์ สำเภา วรางกูร, อดีตหัวหน้าภาควิชาโสตทัศนศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 9 มีนาคม 2525.

2. เพื่อวิเคราะห์ประเภทของการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิจัย ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย ภูมิภาคที่อยู่ของประชากรที่ใช้ในการวิจัย และจำนวนหน้าของวิทยานิพนธ์แบ่งตามช่วง

3. เพื่อรวบรวมวิทยานิพนธ์สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่เริ่มแรก คือ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2506 ถึงปีการศึกษา 2523 รวม 300 ฉบับ โดยนำมาจัดทำเป็นบรรณานุกรมชื่อเรื่อง และดัชนีผู้แต่ง

ขอบเขตของการวิจัย

เอกสารที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท สาขาวิชา โสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่เริ่มแรก คือปีการศึกษา 2506 ถึง ปีการศึกษา 2523 รวม 300 ฉบับ

ข้อตกลงเบื้องต้นของการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวิเคราะห์ที่กำหนดไว้เป็นแนวทางศึกษาวิเคราะห์ วิทยานิพนธ์ถือว่าเป็นแบบวิเคราะห์ที่เป็นเกณฑ์มาตรฐานที่เชื่อถือได้และวัดได้ตามวัตถุประสงค์

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้อาจไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร เนื่องจากการจัดประเภทตามลักษณะที่วิเคราะห์ บางหัวข้ออาจเกิดปัญหาแก่ผู้วิจัยในด้านการตัดสินใจว่าวิทยานิพนธ์นี้เข้าลักษณะใด เพราะลักษณะที่พบอาจจะไม่ชัดเจนพอ ดังนั้นจึงต้องยึดแนวโน้มของลักษณะวิทยานิพนธ์นั้นว่าเป็นลักษณะใดมากที่สุดถึงจะตัดสินเข้าลักษณะนั้น ซึ่งในบางครั้งก็ต้องให้ผู้ซึ่งชำนาญทางด้านนี้ตัดสินพิจารณาด้วย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบประเภทของการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ใน

การวิจัย ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย ช่วงปีการศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์ ภูมิภาคที่อยู่
ของประชากรที่ใช้ในการวิจัย และจำนวนหน้าของวิทยานิพนธ์ที่ผู้วิจัยใช้ในการเขียนวิทยานิพนธ์
สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ทำให้ทราบขอบเขตเนื้อหาของงานโสตทัศนศึกษาที่มีผู้ทำไว้

3. เป็นแนวทางสำหรับผู้ที่จะเริ่มงานวิจัยทางโสตทัศนศึกษา ในการพิจารณาปัญหา
และหัวข้อที่จะทำการวิจัยให้เหมาะสมกว้างขวางเพิ่มขึ้น ประกอบทั้งเป็นการเผยแพร่งานวิจัย
ที่ได้มีผู้ทำผ่านมาแล้วด้วย

4. เป็นแหล่งในการศึกษาค้นคว้าและการวิจัยในสาขาวิชาโสตทัศนศึกษา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย